U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **D. A.,** zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Žitná 45, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2009, č. j. OAM-523/VL-07-HA08-2008, ve věci mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 1. 2011, č. j. 63 Az 25/2009 – 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 3. 2009, č. j. OAM-523/VL-07-HA08-2008; tímto rozhodnutím bylo řízení ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, neboť podaná žádost byla vyhodnocena jako nepřípustná s tím, že ji stěžovatel podal opakovaně, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany [§ 10a písm. e) zákona o azylu].

Z obsahu předloženého soudního spisu je zřejmé, že napadený rozsudek krajského soudu, v němž bylo řádné poučení o možnosti podat proti němu kasační

stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení, byl stěžovateli, resp. jeho zástupci – advokátce JUDr. Ireně Strakové (na základě plné moci) – doručen dne 13. 1. 2011.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků přitom končí podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Lhůta k podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. tak sice počíná běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty, je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení.

V daném případě byl dnem doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu čtvrtek 13. 1. 2011 a konec lhůty pro podání kasační stížnosti v návaznosti na výše uvedené tak připadl na čtvrtek 27. 1. 2011, tj. den, který se svým pojmenováním shoduje se dnem určujícím počátek běhu lhůty; tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tedy pro její předání soudu nebo odevzdání orgánu, který má povinnost ji doručit, čímž se rozumí především držitel poštovní licence. Kasační stížnost však byla na poštu odevzdána až dne 28. 1. 2011, jak vyplývá z přiložené obálky (na čl. 37 soudního spisu). To znamená, že kasační stížnost byla podána opožděně (o jeden den) a Nejvyšší správní soud ji proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu